

Entrevista a Lluís Gascón, president del GOT

“Ocells com l’oriol indiquen que val la pena viure aquí”

Aficionat als ocells i a la natura des de petit, Lluís Gascón Segundo (Granollers, 1955) presideix el Grup Ornitològic del Tenes (GOT) des que es va fundar, el 2007. Xerrades, jornades d’anellament, d’observació i de fotografia són algunes de les activitats del grup. Casat i pare de quatre fills, aquest activista autodidacte viu a Lliçà d’Amunt des de fa més de trenta anys.

Què és el GOT?

Som un grup de natura, tot i que al final ens passem més temps fent gestió que amb els peus al riu!

Per què?

Com que som de les poques associacions dedicades als ocells i tenim blog, rebem tot tipus de consultes, que sovint hem de derivar als científics. Aquest món és molt específic i no et trobes institucions, sinó individus, que en saben molt.

Com qui?

El Toni Altaió de Caldes o el Toni Arrizabalaga del Museu de la Tela de Granollers. I un referent en ornitologia del Vallès Oriental i el Montseny, en Josep Ribas, de Mollet.

Quina mena de consultes teniu?

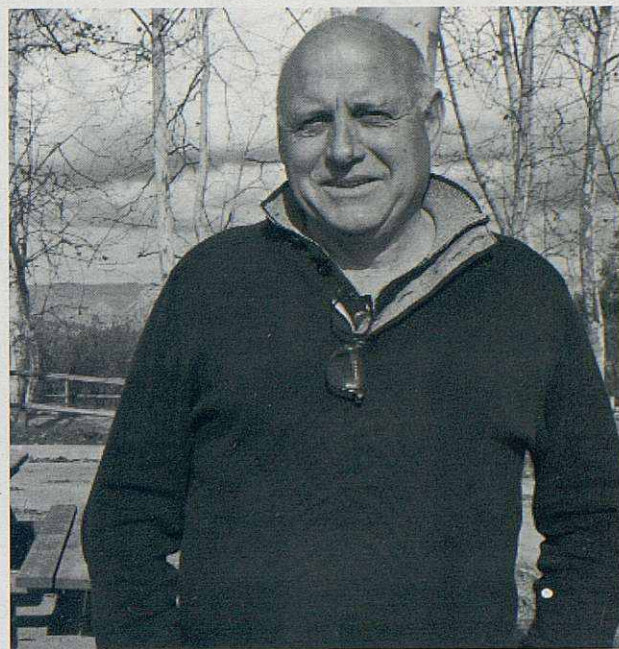
La més típica és “he trobat un ocell ferit a casa, no sé quin ocell és, ni què fer”. També ens pregunten de legislació, com ara sobre la normativa dels canons d’aire comprimit per espantar els ocells que fan servir els pagesos. Quan et pregunten és quan aprens! Jo només sóc un aficionat als ocells.

Quins abunden a la Vall del Tenes?

Depèn de l’hàbitat: riu (i bosc de ribera), conreus o boscos. Ah, i el quart hàbitat, l’humanitzat! També és interessant perquè hi ha espècies que només són on hi ha persones, com els pardals.

És el que més tenim, pardals?

El que més teniem! És curiós: han disminuït molt però no tenen cap protecció especial! El mosaic del paisatge s’ha fet més uniforme, els conreus són menys variats i hi ha menys llocs de cria, perquè moltes cases estan tancades.

El GOT el formen un nucli d’unes deu persones de Lliçà d’Amunt i Santa Eulàlia.

Començant per Riells, quins ocells trobem?

La merla d’aigua (només a sota Sant Miquel del Fai), el blauet, el bernat pescaire, el martinet blanc, l’oriol, la cuereta torrentera...

Quins predominen en els conreus?

El tudó, la cogullada, la garsa, l’aligot, el picot, el xoriguer... I els boscos són la merla, el gaig, l’astor, l’esparver, la mallerenga carbonera, el tallarol de casquet, el raspinell, el cargolet, el gamarús...

I el faisà, no l’esmentes?

No té interès ornitològic; no és un bioindicador perquè la majoria són introduïts pels caçadors. Per això són més sociables.

Quina relació teniu amb els caçadors?

Hi hem de conviure, com hem de conviure amb els motoristes, els quads... A la natura també hi ha de tot: predadors, paràsits, carronyaires, oportunistes, generalistes que s’adapten...

Generalistes que s’adapten?

Per exemple els tudons, que abans vivien al bosc i ara et vénen a casa. A dins de Granollers hem vist un esparver a caçar una tórtora, abans impensable. Un altre cas són les gavines, ocells de mar que ara són terra endins.